

44. sz. Egyezmény

az önhibájukon kívül munkanélkülivé vált személyek járadékáról, illetve segélyéről

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1934. június 4-én tizennyolcadik ülészakára ült össze,

Miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el a munkanélküli biztosításról és a segítség egyes módozatairól - amely kérdés az ülészak napirendjének második pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat egy nemzetközi Egyezmény formájában adja közre,

a mai napon, 1934. június 23-án elfogadja az alábbi Egyezményt, mely „A munkanélküli ellátásokról szóló 1934. évi Egyezmény” néven idézhető, és amely a Nemzetközi Munkaügyi szervezet Alapokmányának rendelkezései szerint a Nemzetközi Munkaügyi szervezet tagállamai által ratifikálandó:

1. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet minden tagállama, mely ratifikálja a jelen Egyezményt, vállalja, hogy működtet egy programot, mely az önhibájukon kívül munkanélküli személyeknek, illetve azoknak, akikre a jelen Egyezmény vonatkozik-

- (a) *járadékot* nyújt, ami alatt olyan összegek folyósítása értendő, melyek a kedvezményezett foglalkoztatása kapcsán fizetett járulékokhoz kötődnek, akár kötelező, akár önkéntes program keretében; vagy
- (b) *segélyt* nyújt, ami alatt olyan ellátás értendő, mely sem nem járadék, sem nem a szegénység enyhítését célzó rendszerek által fizetett juttatás, azonban lehet olyan támogatási célú munkáért járó javadalmazás, melynek megszervezése a 9. cikk szerint történik; vagy
- (c) járadékot és segélyt együttesen nyújt.

2. Attól függően, hogy ezen program minden, a jelen Egyezmény hatálya alatt álló személynek biztosítja-e az 1. bekezdésben előírt járadékot vagy segélyt, az adott program lehet

- (a) kötelező biztosítási program;
- (b) önkéntes biztosítási program;
- (c) kötelező és önkéntes biztosítási programok kombinációja; vagy
- (d) a fenti lehetőséget bármelyike egy kiegészítő támogatási programmal ötvözve.

3. A nemzeti törvények és rendelkezések határozzák meg azon feltételeket, melyek mellett a megfelelő alkalom felmerülése esetén munkanélküli személyek a járadékfizető rendszerből a segélyrendszerbe átléphetnek.

2. cikk

1. A jelen Egyezmény minden, szokványosan bérért vagy fizetésért foglalkoztatott személyre vonatkozik.

2. Bármely tagállam saját nemzeti törvényei és rendelkezései szerint általa jónak látott kivételeket állapíthat meg az alábbiak vonatkozásában:

- (a) házi kisegítőként foglalkoztatott személyek;
- (b) háztartási alkalmazottak;
- (c) azon munkavállalók, akiket a kormány tartósan foglalkoztat, illetve helyi önkormányzat, vagy egy közművállalat dolgozói;
- (d) nem fizikai munkavállalók, akik fizetését az illetékes hatóság elég magasnak tartja ahhoz, hogy maguk biztosítsák védettségüket a munkanélküliség kockázata ellen;
- (e) szezonális munkavállalók, ha az időny általában hat hónapnál rövidebb, és az év hátralevő részében általában nem dolgoznak más, a jelen Egyezmény által említett munkán;
- (f) fiatal, egy előírt kort még el nem ért munkavállalók;
- (g) egy előírt kort elért, és öregségi nyugdíjban részesülő munkavállalók;
- (h) a jelen Egyezmény szerinti, alkalmi vagy kiegészítő foglalkoztatásban álló személyek;
- (i) a munkaadó családtagjai;
- (j) kivételes munkavállalói csoportok, akik esetében különleges szempontok érvényesülnek, melyek miatt a jelen Egyezmény rendelkezéseit rájuk alkalmazni nem szükséges vagy gyakorlati okokból nem lehetséges.

3. A tagállamok a jelen Egyezmény alkalmazása során általuk benyújtandó éves jelentésekben kötelesek közölni, mely kivételeket tették az előző bekezdés alapján.

4. A jelen Egyezmény nem vonatkozik tengerészekre, tengeri halászokra és mezőgazdasági munkavállalókra, mivel ezen csoportokat a nemzeti törvények és rendelkezések határozzák meg.

3. cikk

Részleges munkanélküliség esetén azon munkanélküli személyeknek fizetendő járadék vagy segély, akik foglalkoztatása a nemzeti törvények és rendelkezések által meghatározott mértékben csökkent.

4. cikk

A járadék- vagy segélyfolyósítás kedvezményezetti joga függővé tehető attól, hogy az igénylő teljesíti-e az alábbi feltételeket:

- (a) munkaképes és munka céljára rendelkezésre áll;
- (b) nyilvántartásba vetette magát egy állami munkaközvetítő irodánál vagy az illetékes hatóság által jóváhagyott más irodánál, és a nemzeti törvények és rendelkezések által megengedett kivételekkel és előírt feltételekkel ott rendszeresen jelentkezik; és

- (c) teljesíti a nemzeti törvények és rendelkezések által előírt egyéb olyan követelményeket, melyek célja annak igazolása, hogy kielégíti a járadék vagy segély folyósítási feltételeit.

5. cikk

A járadék- vagy segélyfolyósítás kedvezményezetti joga függővé tehető olyan feltételektől és kizáró tényezőktől, melyek különösen is a 6., 7., 8., 9., 10., 11. és 12. cikkeken vannak lefektetve. Bármely, az itt felsorolt cikkeken felsoroltakon kívüli feltételeket és kizáró tényezőket a jelen Egyezmény alkalmazása során a tagállamok által benyújtott éves jelentésekben kell jelezni.

6. cikk

A járadék- vagy segélyfolyósítás kedvezményezetti joga függővé tehető egy jogszerző idő teljesítésétől, mely jelentheti-

- (a) a járadékigénylés előtti, adott hosszúságú időszak alatt egy adott számú járulék fizetését;
- (b) a jelen Egyezmény által említett, a járadék vagy segély igénylésének napját vagy a munkanélküliség kezdetét megelőzően egy adott ideig tartó foglalkoztatást; vagy
- (c) a fenti lehetőségek kombinációját.

7. cikk

A járadék- vagy segélyfolyósítás kedvezményezetti joga függővé tehető egy várakozási idő teljesítésétől, melynek időtartamát és alkalmazási feltételeit a nemzeti törvények és rendelkezések határozzák meg.

8. cikk

A járadék- vagy segélyfolyósítás kedvezményezetti joga függővé tehető egy szakképzési vagy más tanfolyamon való részvételtől.

9. cikk

A járadék- vagy segélyfolyósítás kedvezményezetti joga függővé tehető attól, hogy a munkanélküli személy hajlandó-e a nemzeti törvények és rendelkezések szerint részt venni egy, az állami hatóság által szervezett támogatási célú foglalkoztatási programon.

10. cikk

1. Egy igénylő járadékra vagy segélyre vonatkozó követelése megfelelő időtartamra érvénytelennek nyilvánítható, ha visszautasít egy megfelelő állásajánlatot. Az állásajánlat nem minősül megfelelőnek, ha elfogadása-

- (a) együtt jár egy olyan környéken való lakással, ahol nincs megfelelő szálláslehetőség;
- (b) alacsonyabb bért jelent, vagy egyéb foglalkoztatási körülmények kevésbé előnyösek;

- (i) mint azok, - olyan esetben, ahol a felkínált foglalkoztatás egybevág az igénylő egyébkénti szakmájával, és azon a környéken van, ahol utoljára szokványos körülmények között alkalmazták - melyeket az igénylő ésszerűen elvár azok alapján, amelyeket addig megszokott szakmájában általában elfogadott az adott környéken, vagy elfogadott volna, ha ilyenén foglalkoztatása folytatódik;
  - (ii) mint az a szint - minden egyéb esetben - mely az ajánlat szerinti szakmában és az aszerinti környéken az ajánlat időpontjában általánosan elfogadott;
- (c) ha az álláshely azért üresedett meg, mert munkaügyi jogvita folytán munkabeszüntetésre került sor;
  - (d) ha bármely más okból, minden megfontolást számba véve, ide értve az igénylő személyes körülményeit is, annak az igénylő általi visszautasítása nem tekinthető ésszerűtlennek.

2. Egy igénylő járadékra vagy segélyre vonatkozó követelése megfelelő időtartamra érvénytelennek nyilvánítható, ha

- (a) állását munkaügyi jogvita miatti munkabeszüntetés közvetlen következményeként veszítette el;
- (b) állását saját helytelen magatartása miatt veszítette el, vagy azt önkéntesen, méltányolható ok nélkül elhagyta;
- (c) csalárd módon próbált járadékhoz vagy segélyhez hozzájutni; vagy
- (d) nem teljesíti az állami munkaközvetítő vagy egyéb illetékes hatóság állaspályázatra vonatkozó utasításait, vagy, ha az illetékes hatóság igazolni tudja, hogy megfelelő foglalkoztatásra kínálgató ésszerű lehetőséget nem vett igénybe vagy ilyen lehetőséget elmulasztott.

3. Olyan igénylő, aki foglalkoztatása megszűntével munkaadójától munkaszerződése alapján egy adott időszakra kieső keresetének ellentételezéseként azzal nagyjából azonos összegű kártérítést kap, arra az időszakra jogosulatlanul tekinthető járadék vagy segély folyósítására. A nemzeti törvények és rendelkezések alapján járó végkielégítés nem tekintendő ilyen kártérítésnek.

11. cikk

A járadék- vagy segélyfolyósítás kedvezményezetti joga időben korlátozható, éveként 156 munkanapnál általában nem, de 78 munkanapnál semmiképpen sem rövidebb időre.

12. cikk

1. A járadékot az igénylő rászorultságától függetlenül folyósítani kell.
2. A segélyfolyósítás kedvezményezetti joga függővé tehető az igénylő nemzeti törvények és rendelkezések szerinti módszerrel megállapított rászorultságától.

13. cikk

1. A járadék készpénzben folyósítandó, azonban a biztosított személy újbóli foglalkoztatásának megkönnyítését célzó kiegészítő támogatások nyújthatók természetben.
2. A segély nyújtható természetben.

14. cikk

A nemzeti törvények és rendelkezések által meghatározott módon jöjjenek létre bíróságok vagy más illetékes hatóságok, melyek célja, hogy eldöntsék azon kérdéseket, melyek járadék vagy segély iránt a jelen Egyezmény hatálya alatt álló személyek által benyújtott kérelmekkel kapcsolatban fölmerülnek.

15. cikk

1. Az igénylő járadékra vagy segélyre való jogosultsága megvonható bármely időtartamra, mely alatt külföldön lakik.

2. Bármely tagállam előírhat különleges rendelkezéseket határkörzetben élő munkavállalók számára, akik foglalkoztatási helye saját területén van, állandó lakhelyük pedig külföldön.

16. cikk

Külföldiek ugyanazon feltételekkel jogosultak járadékra vagy segélyre mint az adott ország állampolgárai. Bármely tagállam megtagadhatja az egyenlő bánásmódot bármely olyan, a jelen Egyezmény hatálya alatt nem álló tagállam vagy állam polgáraitól olyan pénzalapokból eszközölt kifizetések vonatkozásában, melyekhez az igénylő nem járult hozzá.

17. cikk

A jelen Egyezmény hivatalos ratifikációit a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni nyilvántartásba vétel céljából.

18. cikk

1. A jelen Egyezmény a tagállamok közül csak azokra nézve kötelező, amelyeknek ratifikációit a Főigazgató nyilvántartásba vette.

2. A jelen Egyezmény tizenkét hónappal azon nap után lép hatályba, amelyen a Főigazgató két tagállam ratifikációját nyilvántartásba vette.

3. A továbbiakban a jelen Egyezmény minden további tagállam esetében tizenkét hónappal azon nap után lép hatályba, melyen ratifikációját nyilvántartásba vették.

19. cikk

Amint a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet két tagállamának ratifikációját nyilvántartásba vette, a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója a Szervezet valamennyi tagállamát köteles erről értesíteni. Köteles a tagállamokat azon ratifikációkról is értesíteni, melyekről később, a Szervezet más tagjaitól szerez tudomást.

20. cikk

1. A jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójához egy nyilvántartásba vétel céljából eljuttatott nyilatkozat útján mondhatja fel az Egyezményt első hatályba lépésének időpontjától számított öt év elteltével. Az ilyen felmondás egy évvel azután válik hatályossá, hogy a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal azt nyilvántartásba vette.

2. Arra a tagállamra, amely a jelen Egyezményt ratifikálta, és amely az előző bekezdésben említett öt éves időszak lejártá után egy éven belül nem él a jelen cikkben biztosított felmondási jogával, a kötelezettség újabb öt éves időszakra érvényben marad. Ezt követően minden öt év elteltével mondhatja fel a jelen Egyezményt a jelen cikkben előírt feltételek szerint.

21. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa a jelen Egyezmény hatályba lépését követően minden öt éves időszak elteltével jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a jelen Egyezmény helyzetéről, és megvizsgálja, kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes módosításának kérdését.

22. cikk

1. Ha a Konferencia a jelen Egyezményt részben vagy egészében módosító új Egyezményt fogad el, úgy, hacsak az új Egyezmény máshogy nem rendelkezik,

- (a) az új módosító Egyezmény valamely tagállam által történő ratifikálása, tekintet nélkül a fenti 20. cikk rendelkezéseire, *ipso jure* magában foglalja a jelen Egyezmény azonnali felmondását, amennyiben és amikor az új módosító Egyezmény hatályba lép;
- (b) Az új Egyezmény hatálybalépésének napján lezárul a jelen Egyezmény ratifikálásának lehetősége a tagállamok előtt.

2. A jelen Egyezmény jelenlegi formájában és tartalmával mindenképpen érvényben marad mindazon tagállamokra nézve, amelyek a jelen Egyezményt ratifikálták, de a módosító Egyezményt nem.

23. cikk

A jelen Egyezmény francia és angol szövegváltozatai egyaránt hitelesek.